

Başyazı

Sayın Üye,

«Ege Denizi Kıta Sahanelığı Sorunu» son günlerde tekrar alevlendi. Ve gelecekte de giderek alevleneceğı apaçık görölmektedir.

Denebilir ki, «Ege Denizi Kıta Sahanelığı Sorunu», emperyalizmin, ORTADOĞU'daki politikasına paralel olarak ve bu politika ile bir uyum içinde biçimlenecektir. Var olan olgular, bu biçimlenmenin, Türkiye ile Turtanistan, arasında süregelen gerginliğı arttırıcı yönde olacağını ve gelişeceğini vurgulamaktadır.

Sorunu çizen süreç, Ege Denizi'ndeki kıta sahanlığında yapılmak istenen ve istenmekte olan petrol aramaları ile somutlaşmış ve somutlaşmaktadır. Son günlerde birbiri peşisıra doğan arızalardan (!) ötürü, bir türlü çalışmalarına başlamayan NORVEÇ GEMİSİ'nin öyküsü, temelde, yukarıda kısaca değinilen gerçekler çerçevesinde anlam kazanmaktadır.

Yönetim Kurulu, sorunun gerçek yüzünü kamuoyuna göstermek amacıyla 2 Şubat 1975 günü, bir basın toplantısı düzenlemeyi kararlaştırmış ve bunu da gerçekleştirmiştir. Radyo ve televizyonda yer alan bu basın toplantısında okunan bildirinin tam metnini, olduğu gibi buraya almakta yarar gördük.

Saygılarımızla

Yönetim Kurulu

«TÜRKİYE İLE YUNANİSTAN ARASINDAKİ KITA SAHANLIĞINDAN DOĞAN UYUŞMAZLIĞIN LONGYA ADLI NORVEÇ GEMİSİNİN ARAŞTIRMALARIYLA DAHA DA YOĞUNLAŞMASI BAZI AÇIKLAMALARDA BULUNMAYI BAZI GERÇEKLERİ YAN-SITMAYI ZORUNLU KILMAKTADIR.

Geri bırakılmış ülke halklarının doğal kaynaklarına sahip çıkma ve onları kendi çıkarları doğrultusunda kullanma yönlü başkaldırıları, emperyalist ülkeleri denizel kaynaklara gitmeyi zorunlu kılmıştır. Nitekim, denizlerin dünya manganez, bakır, nikel, kobalt, vanadyum, molibden tüketimlerini binlerce yıl karşılayacak zenginliğe sahip olduğu kanıtlanmıştır. Özellikle dünya petrol rezervinin görünür % 17,5 nin, muhtemel % 24 ünün, mümkünün % 49 unun denizlerde olduğunun saptanması, emperyalist ülkelerin sınır tanımaz bir şekilde denizlere saldırmasını doğurmuştur.

EMPERYALİST ÜLKELER MADENSEL HAMMADDELER AÇISINDAN BİRER YOKLAR ÜLKESİDİR.

Emperyalist ülkelerin tüketim alanlarının giderek artması ve genişlemesi, sanayilerinin kanı olan madensel hammaddelere olan ihtiyacı büyük bir hızla arttırmıştır. Buna karşılık kendi doğal kaynakları büyük bir oranda tükenmiş ve giderek madensel hammaddeler açısından kendi doğal kaynakları büyük oranda tükenmiş ve giderek madensel hammaddeler açısından dışa bağımlı olmalarını getirmiştir. Bugün ABD % 35, AET % 83, Japonya % 95 oranında madensel hammaddeler açısından dışa bağımlı konuma gelmişlerdir. Bu bağımlılık emperyalist ülkeleri geri bırakılmış ülkelerde yeni politik yöntemler uygulamaya itmişse de, bağımsızlık savaşları ve doğal kaynakların millileştirilmesi politikası karşısında gerilemişlerdir.

1969 yılında Birleşmiş Milletler'de «deniz dibi kaynakları tüm insanlığın malıdır» görüşü, çağımıza damgasını vuran çokuluslu emperyalist tekeller tarafından engellenmiş ve uzlaşmaz tutumları doğurmuştur. Geribıraktırılmış ülke halklarının denizel kaynaklarına sahip çıkmalarını, sahip oldukları teknolojiye dayanarak hırsızlıkla niteleyen çokuluslu tekellerin, halkları nasıl gördüğünü ve gelecekte neler yapabileceğini göstermesi, bu toplantının en önemli yönüdür.

EGE DENİZİ'NDEKİ KITA SAHANLIĞI ANLAŞMAZLIĞININ TEMELİNDE ABD'NİN ORTADOĞU POLİTİKASI YATMAKTADIR.

Ülkemizde bağımsız dış politika uygulamaktan uzak iktidarlar döneminde FAŞİST Yunan Cuntası, kıta sahanlığı hattını kıyılarımıza kadar uzandırmıştır. 1973 yılı seçimleriyle halkımızın demokrasiden yana davranışıyla birlikte daha bağımsız bir dış politika uygulanmaya başlanmış olması, ABD'yi tedirgin etmiştir. Nitekim, Çanakale ve İstanbul boğazlarının statüleri üzerine değişiklik yapılması teklifi Amerika'dan gelmiş fakat reddedilmiştir. Aynı anda FAŞİST Yunan Cuntasının Ege'deki uygulamalarına ABD olumlu bir tavır takınmıştır. Türkiye'nin Ege kıta sahanlığı ve beraberinde haşhaş konusundaki daha bağımsız bir dış politika izlemesi ABD'nin yardımları kesme tehditlerine kadar uzanmıştır. ABD'nin Ege Denizindeki tek amacı, kendi güdümündeki bir ülkenin Egeye hakim olması ve kendisinin Ortadoğuda girişeceği işlemlerde karşı gücün doğuşunu engellenmesidir.

KARASAL KAYNAKLARINI HALKININ YARARINA DEĞERLENDİREMİYENLERİN DENİZEL KAYNAKLARA HÜCUMU EMPERYALİZMİN ÇIKARLARIYLA PARALEL DÜŞER.

Türkiye Ege Kıta Sahanlığı sovunusunu en aktif bir biçimde sürdürmek durumundadır. Ancak karasal kaynaklarımız hala yabancıların yararına olacak şekilde işletiliyorsa denizlerde madensel hammadde kaynakları aramak anlamsızdır. Denizel kaynaklardan üretim ve arama teknolojisi, emperyalist ülkelerin tekelindedir. Halkımızın verdiği vergileri emperya-list tekellere aktarmak yanlıştır. Günlerdir, hiçbir arama yapmadan bekletilen gemiye yapılan ödemelerin emperyalizmin teknoloji yönlü sömürüsüne katkıda bulunmaktan başka bir şey değildir. Eğer kıta sahanlığı konusunda daha aktif davranılması gerekçesiyle gemi araştırılmaya sokulmak isteniyorsa niçin bekletilmektedir? Bu sorunun cevabının halka verilmesi gerekir.

SORUNUN ÇÖZÜMÜ İÇİN LA HEY ADALET DİVANINA GİDİŞ YANLIŞTIR.

Yunanistan'la aramızdaki bu sorunun çözümü ancak kprşılıklı anlaşmalarla çözülebileceği kanısındayız. Yukarıda da belirttiğim gibi emperyalizmin ' ekonomik ve politik bunalımının kurtuluş yönlerinden biri olarak gördüğü, ülkeler arasındaki bölgesel sürtüşmelerin kaynağı olabilecek bu konuda bağımsız bir dış politika izlenmelidir. Sorun iki ülkenin kendi arasında çözümlenmelidir. Çözümü kendi dışında aramak gerçekte çözümsüzlüğü, bir başka deyişle emperyalizmin kendi istediği biçimde bir çözümünü getirebilir.